

Madrid, 3 d'Abil de 1954.

Benvolgut Dr. Vicens:

Després d'acabada la lectura del segon exercici, he afinat una mica més la meua impressió. Aciat podria jutjar el cas millor que el propi tribunal, que ha seguit dormint - cas Alcázar -, saltant - cas La Torre -, presentiant - cas Anglés - o fent la bília - cas Perinat: Rod. Casado -. A pesar que el nostre nouell regà segueix dient que tot són magnífics, el cert és que l'abund exercici ha empal·lidit algun prestigi i n'ha substatat algun d'incert. Heig de dir tot seguit que el Sr. Mercedes ha quedat molt bé, fins sense tenir en compte les seues circumstàncies; el seu "Antonio Pérez y Escobedo", made in Maratón, naturalment, stava molt ben paït i mesurat. Al seu costat, el de Fdez. Alvarez, l'ingenu "deshaceda de la leyenda negra", va quedar molt: molt descolorit; no vaig sentir el de la fónexa molleda, però hi vaig sentir que va posar-hi més informació que comprensió. El segon tema era "Zunabalcázar", i en aquest el resultat no es semblant al de l'anterior: el del Sr. Mercedes va quedar ben situat: ben comentat,

a pesar de l'exigüitat del tema. En fi, va arar molt millor del que ell — i fins jo — esperàvem. Dels altres, l'amic Arnau Medina va quedar molt trist, a pesar del terreny fet a mida. La Benito va lliur una empollada superficial. En Duvalde, una formidable audició de dades i una desorientació total davant d'un tema complex. En Jacinto Canapichia — un amic en potència per a l'Index —, desfavorit pel tema, es va limitar a defensar-se, amb menys èxit del que jo esperava. En Romans, es va sostenir molt dignament en un dels dos, i en l'altre va dominar l'escena quasi totalment. L'Enric Salas, un profeta molt sòlid, em va agadar un xic més del que jo desitjava, i l'Alfons potser un xic més del que jo veia. Els dos gallets de Sevilla — potser perquè ja em veia de la veu del espere, i tot ho estava recordant — no em van entusiasmar; en Penialuel ho va exposar molt ordenadament, i em semblava que va estar brillant: tot; en Morales va quedar, tot i l'allau un xic confós de fragments d'audició, un xic entremencat per la complexitat del que estava en joc en un tema massa ample, i tant que li vaig sorprendre algun error que de concepte, i — em dir en Romans — alguna humil trampeta.

Per ara, doncs, tot a molt bé, i veig el que em va dir ahir el Dr. Pe-
riot, sembla que s'imposarà la solució d'afavorir els meus antics, tot es-
puant l'any que ve per a col·locar la resta d'aquests "extraordinaris" -
veig ell - investigadors. Exagera, és clar.

Sigui com sigui, abans de la votació aniré a veure el Sr. Florentino,
però potser després d'haver parlat encara un altre cop amb el Sr. Samuels.
He hagut d'anar ajuntant la causa amb el Dr. Reimer, perquè està molt
enfadat en mes opinions, però ja li diré alguna cosa a vostè, en l'altre can-
ta, que està molt optimista respecte a l'èxit del Sr. Mercader.

Ahí vaig conèixer en Ruiz Martín, que en aquest moment està fent
visita al Sr. Mercader. Em va semblar un ric desmesurat, potser perquè
li costa de trobar el seu lloc; no m'ha convengut del tot, vaja.

En Romano: en Mercader van parlar de l'Índex amb un moralista
padrón; el parer d'aquest és massa tallant i apriorístic per tenir-lo gaire
en compte, però m'ha convengut de que cal afinar molt més la balança,
i sobretot no retrocedir-la sense necessitat, si sabem que l'Índex té un fi
i que com a instrument i com a símbol d'una opció.

Li agraeixo molt el seu consell per al tracte amb la gent de Ma-
drid. Com que l'astúcia i la impetuositat em semblen difícils d'apenar,
espero que la meua prudència i la meua serenitat m'ajudaran fins quan
em falti habilitat per a la gran estratègia. No vee que ningú arribi a
"nonsacarme", però en tot cas el previnc que la meua confiança ^{costa d'obtenir} ~~és difícil~~
I, a la llarga, una modesta sinceritat no acostuma a equivocar-se per-
ment.

~~El Dr. Mercader es curia molt records, i diria que el perdono si no
s'eu. Fa una vida de turista milionari, amb les emocions curiosament
limitades. I té un optimisme total, molt ben fonamentat.~~

Oï que em permet una observació? El Dr. Pericot em va apuntar
costè no havia anat a la seva presa de possessió. Tinc pa que no s'haig
equivocat.

Molts bons records a tothom. Ben afelissosament.

Ramón Fontana.